

நீ ரற்ற ஆற்றுப் பாதை

இருபக்கம் மணமே டிட்டும்,
இடையூழ் ந்தும், நீ ள் மான
ஒரூபாதை கண்டனே, அந்தப்
பாதையின் உள் இடத்தில்
உரித்தநற் றாழம் ப் வின
நறும் பொடி உதிர்த்த தைப் போல்
பெருமணல், அதன் மேலெல்லாம்
கதிரொளிப் பெருக்கம், கண்டனே!

வழிப் போக்கு

மணல்சுடும்; வழிச்செல் வோர்கள்,
இறங்கியும் ஏறியும் போய்
அணகரை மடேபின் அண்டை
அடர்மர நிழலில் நின்று
தணலறும் தம்கால ஆற்றிச்
சாலகைண்டிரகை காண்பார்.
அணிநிலம் நடுவில் ஆற்றுப்
பாதை "வான்வில்" போல் தோன்றும்.

வெள்ளம் வருமுன்

வெப்பத்தால் வெதும்பு கின்ற
வெளியெல்லாம் குளிர்காற்றொன்று
தொப்பென்று குதிக்க, அங்கே
துளிரெல்லாம் சிலிரக்கக் கண்டனே.
எப்பக்கம் இருந்தோ கட்டப்
பறவகைகள் இப்பக்கத்துக்
குப்பத்து மரத்தில் வந்து
குந்திய புதுமை கண்டனே.

வெள்ளத்தின் தோற்றம்

ஒலிஒன்று கட்டேட்டனே. ஒஓ
புதுப்புனல்! பெரிய வெள்ளம்,
சலசல என்று பாய்ந்து
வரக்கண்டனே தணல் நிறத்தில்
நிலவொத்த நிறம் கலந்து
நடுவானின் சூடரும் வாங்கிப்
பொலிந்தது! கோடையாட்சி
மாற்றிற்றுப் புரட்சி வெள்ளம்.

வெள்ளப் பாய்ச்சல்

பெருஞ்சிங்கம் அரைய வீழும்
யானபைபோல் பெருகிப் பாய்ந்து
வரும்வெள்ளம், மோதலாலே
மணற்கரை இடிந்து வீழும்!
மருங்கினில் இருந்த ஆலும்
மல்லாந்து வீழும் ஆற்றில்!
பருந்து, மறே பறக்கும்! நீரில்,
பட்டாவசைச் சூழற்றும் வாளை!

வெள்ளத்தின் வரவறிதல்

கரையோரப் புலத்தில் மயேமும்
காலிகள் கடமனை எண்ணும்!
தரையினிற் காதை ஊன்றிச்
சரிசரி புதுவெள்ளத்தின்
திரைமோதும் ஒலிதான் என்று
சிறுவர்கள் சிங்கை காட்டிப்
பெரியோரைக் கவனம் கின்றார்;
பசேச்சொன்றே ஒலியோ நீளம்!

வெள்ளத்தின் ஒளி அழகு

இருகரை ததும்பும் வெள்ள
நெளிவினில் எறியும் தங்கச்
சரிவுகள்! நுரையோ மூத்துத்
தடக்குகள்! சூழலமீன் கொத்தி
மரகத வீச்சு! நீரில்
மிதக்கின்ற மரங்க ளின்மலே
ஒருநாரை வெண்டாழம்பு!
உவப்புக்கோ உவமை இல்லலை.

வெள்ளம் எனும் படகைக் குமரங்களின் வாழ்த்து

ஓரவேகை ஆடையுண்ட
பெரும்படையுங்காய் நின்று
சரலேனெப் பகைமறே பாயும்
தன்மைபோல் ஆற்று வெள்ளம்,
இராவெல்லாம் நடத்தல் கண்ட
இருகரை மரங்கள், தோல்வி
வராவண்ணம் நெஞ்சால் வாழ்த்தி
மலர்வீசும் கிளைத்தோள் நீட்டி!

உழவர் முயற்சி

ஆற்றுவெள்ளத்தைக் காணச்
சிறுபுரார் அங்கு வந்தார்!

போற்றினார் புதுவள்ளத்தபை!
புகன்றனர் வாழ்த்துரைகள்!
காற்றாகப் பறந்து சென்று
கழனிகள் மடைதிருந்து
மாற்றினார் வாய்க்கால்! மற்றும்
வடிகாலை மறித்தார் நன்றே!

ஆற்று நடன

நோய்தீர்த்தார்! வறுமையை ர்த்தார்,
நுஹ்றுக்கு நுஹ்று பரேம்!
ஓய்விற்கு கலப்பை துக்கி
உழவுப்பண்பாடலானார்!
சுயேகளின் மகிழ்ச்சிகண்டு
சிலம்படி குலுங்க ஆற்றுத்
தாய்நடக்கின்றாள் வயைம்
தழைகவடே தழைக என்றே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>